

Antoni Serra Ramoneda,
catedràtic d'economia de l'empresa i exrector de la Universitat
Autònoma de Barcelona, i vicepresident de l'Institut d'Estudis
Catalans

Aquesta serà possiblement una de les intervencions més difícils que he hagut de fet en públic en la meua vida, i per dues raons. En primer lloc, per la meua col.laboració amb en Pitu Marull durant molts anys i en molts llocs diferents. Varem començar, i aquí hi haurà persones que se'n recordaran, assessorant i treballant per una associació que s'havia creat en la indústria de la confecció, una associació d'investigació. Ens van cridar pèr demanar si la podíem posar en marxa i començar a estudiar els problemes econòmics que en aquell moment s'anaven desenvolupant en aquella indústria a Espanya. D'allà vàrem passar, cridats per en Joan Sardà, al Banc Industrial de Catalunya -tot just creat- a una societat d'estudis. Juntament amb en Joan Sardà recordo les llargues estones que passavem discutint, parlant i treballant. Treballant molt de temps, per exemple, per a estudis com els dels túnels que els senyor Masó s'enrecordarà, perquè alguna intervenció va tenir, on vam deixar-hi moltes hores i molta imaginació per les autopistes, i així successivament, Són molts anys i molt dilatats, i moltes feines diferents que hem anat fent junts. Això resumir-ho en poc de temps seria molt difícil.

Però a més hi ha una altra raó, que és que la meua col.laboració amb en Pitu Marull no ha estat exclusivament professional: Hem estat amics: i la seva dona la Chita s'enrecordarà de travessies a vela, d'una famosa entre Barcelona i Sitges i les bromes a que va donar lloc durant Il·lustres. Per això se'm fa difícil parlar-ne. El que vull dir per resumir, perquè no vull parlar-ne més, és que si hi ha una característica d'en Marull, és que va ser el perfecte professional de l'economia, i m'explicaré: El problema de l'economista és que quan actua com a professional es deixa endur per consideracions que no corresponen a la racionalitat que ha d'aplicar a les seves intervencions. Deixi'm explicar una anècdota: i no voldria ser massa llarg, però m'en recordo una vegada que un grup de metges que dominaven el que llavors era la Cooperativa de Crèdits de Metges, i movien força diners, varen voler estudiar la possibilitat de crear un banc, de demanar al Banc d'Espanya la fitxa bancària. I ens van invitar en Joan Sardà i a mi a dinar per veure si estavem disposats a participar-hi, a fer-hi els estudis i aconseguir finalment la llicència al Banc d'Espanya. En Sardà, Fabià Estapé que el coneixia també molt bé ho pot testimoniar, era un home molt fred, molt racional. En Sardà va dir: "No els aconsello que ho facin perquè amb les exigències actuals de

capital, de recursos, i amb els condicionaments que la legislació conté és molt difícil que facin aquest banc rendible. Els hi costarà molt i és un intent que jo, sincerament, abandonaria." Al sortir del dinar li vaig dir a Sardà: "Em sembla que vostè té evidentment tota la raó, però segur que passarà el següent: aquesta gent farà el banc: No li faran cas, demanaran la llicència bancària i a base d'aquella fórmula tant curiosa que era el timo de l'estampeta de les ampliacions de capital (que feia que les accions pugessin més -era un fenomen encara més difícil d'explicar que el d'avui de Telefònica), faran el banc i faran molts duros, i diran: Mira en Sardà i en Serra, que burros són." En Sardà em van dir: "sí, segur, té vostè tota la raó, però jo soc un economista i com economista l'únic que puc dir és el que realment crec, i el que racionalment ha de passar."

Doncs bé, en Marull va tenir sempre aquesta racionalitat i estic convençut que l'alcalde, que va treballar molt amb ell, segur que va veure sempre com, malgrat problemes polítics que segur que n'hi ha a l'ajuntament, ell sempre va conservar aquella racionalitat i va dir el que com economista calia dir. El que no vol dir que després els polítics puguin fer-ne cas o puguin modificar-lo. Però ell va ser sempre i va estar sempre al servei del que corresponia a la seva professió, i en aquest sentit va ser sempre un model.